ליקוטי עצות — חצות

חֲצוֹתא. עַל־יְדֵי קִימַת חֲצוֹת לַיְלָה לְסַדֵּר תִּקּוּן־חֲצוֹת וְלַעֲסֹק בְּהַתּוֹרָה וּתְפִלָּה וְהִתְבּוֹדְדוּת, עַל־יְדֵי זֶה זוֹכִין לְבָרֵר הַטּוֹב מִן הָרָע, וּלְהַמְשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ הַזִּכָּרוֹן הָאֲמִתִּי, לִזְכֹּר תָּמִיד תַּכְלִיתוֹ וְסוֹפוֹ הַנִּצְחִי וּלְאַדְבְּקָא מַחֲשַׁבְתֵּיהּ תָּמִיד בְּעָלְמָא דְּאָתֵי, וּלְהִסְתַּכֵּל עַל כָּל מַה שֶּׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְסַבֵּב וּמְגַלְגֵּל עִמּוֹ בְּכָל יוֹם, שֶׁהַכֹּל כַּאֲשֶׁר לַכֹּל הוּא כְּדֵי לְרַמֵּז לוֹ רְמָזִים בְּכָל עֵת לְהִתְקָרֵב אֵלָיו, שֶׁזֶּה עִקַּר הַתַּכְלִית הַטּוֹב הָאֲמִתִּי. וְעִקַּר קִיּוּם הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, מִסְפַּר יְמֵי חַיֵּי הֶבְלוֹ, וְכָל מַה שֶּׁנַּעֲשָׂה עִמּוֹ בְּכָל יוֹם, הַכֹּל הוּא בִּשְׁבִיל זֶה לְבַד: (לק"א סי' נ"ד בסוף)

ב. קִימַת חֲצוֹת הוּא הַמְתָּקַת הַדִּינִים וְהוּא מְסֻגָּל כְּמוֹ פִּדְיוֹן: (לק"א סי' קמ"ט)

ג. זְמַן חֲצוֹת הוּא תָּמִיד אַחַר וָא"ו שָׁעוֹת מִתְּחִלַּת הַלַּיְלָה בֵּין בַּקַּיִץ בֵּין בַּחֹרֶף. וְאָז מַתְחִיל זְמַן חֲצוֹת וְנִמְשָׁךְ עַד גְּמַר אַשְׁמוּרָה שְׁנִיָּה, דְּהַיְנוּ ב' שָׁעוֹת. וּבַבֹּקֶר טוֹב לְהִסְתַּכֵּל עַל הַשָּׁמַיִם וְעַל־יְדֵי זֶה נִמְשָׁךְ הַדַּעַת: (שם)

ד. בָּעִתִּים הַלָּלוּ שֶׁכְּבָר אָרַךְ עָלֵינוּ הַגָּלוּת וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְצַפֶּה בְּכָל עֵת לָשׁוּב אֵלֵינוּ וְלַחֲזֹר וְלִבְנוֹת בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ, רָאוּי לָנוּ שֶׁלֹּא לְעַכֵּב ח"ו בִּנְיַן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ רַק לְהִשְׁתַּדֵּל בְּבִנְיָנוֹ. עַל־כֵּן מְאֹד צְרִיכִין לִזָּהֵר לָקוּם בַּחֲצוֹת בְּכָל לַיְלָה וְלִהְיוֹת מִתְאַבֵּל מְאֹד עַל חָרְבָּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, כִּי אוּלַי בַּגְּלוּל הָרִאשׁוֹן הָיָה הוּא הַגּוֹרֵם שֶׁיֶּחֱרַב הַבַּיִת הַמִּקְדָּשׁ. וַאֲפִלּוּ אִם לָאו, אוּלַי הוּא מְעַכֵּב עַתָּה בַּחֲטָאָיו בִּנְיַן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְנֶחֱשָׁב גַּם כֵּן כְּאִלּוּ גָּרַם לְהַחֲרִיבוֹ. וְעַל זֶה יִבְכֶּה וְיִתְאַבֵּל מְאֹד בְּכָל לַיְלָה בַּחֲצוֹת, וְעַל־יְדֵי זֶה יִהְיֶה נֶחֱשָׁב כְּאִלּוּ הוּא מְשְׁתַּדֵּל בְּבִנְיַן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. וְעַל־יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לְהִתְקָרֵב אֶל הָאֱמֶת, דְּהַיְנוּ לְהִתְקָרֵב לְצַדִּיקִים וְיִרְאִים וּכְשֵׁרִים אֲמִתִּיִּים, שֶׁהֵם עִקַּר הַפְּאֵר וְהַחֵן וְהַיֹּפִי הָאֱמֶת שֶׁל כָּל הָעוֹלָם. וְעַל־יְדֵי זֶה יִהְיוּ נִפְתָּחִין עֵינָיו וְיִסְתַּכֵּל עַל עַצְמוֹ בְּכָל הַמִּדּוֹת, וְלָשׁוּב בִּתְשׁוּבָה עַל כָּל הַמִּדּוֹת רָעוֹת וְיִזְכֶּה לָדַעַת וּלְהַכִּיר אֶת שְׁמוֹ הַגָּדוֹל יִתְבָּרַךְ: (לק"ת סי' ס"ז)

ה. עַל־יְדֵי שֶׁקָּמִים בַּחֲצוֹת [לַיְלָה] וּמִתְאַבְּלִין עַל חָרְבַּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, עַל־יְדֵי זֶה נִצּוֹלִין מִשְּׁרֵפוֹת: (שם)

[ו]. עִקַּר עֲבוֹדַת אִישׁ הַיִּשְׂרְאֵלִי, הוּא בַּחֹרֶף לָזָהֵר לָקוּם בַּחֲצוֹת לַיְלָה. וּבַקַּיִץ, בְּעֵת שֶׁהַלַּיְלָה קְצָרָה מְאֹד פָּחוֹת מִו' שָׁעוֹת, שֶׁאָז אֵין עוֹמְדִין בַּחֲצוֹת כַּנַּ"ל אוֹת ג', אָז יָזָהֵר לַעֲמֹד בַּבֹּקֶר הַשְׁכֵּם בַּעֲלוֹת הַשַּׁחַר: (שיחות הר"ן סי' ש"א)